

ΠΟΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΕΥΡΩ;

«Με μικρόψυχες μεταρρυθμίσεις αντιδρούν οι Ευρωπαίοι στην κρίση του νομίσματός τους. Ο κίνδυνος για το κοινό νόμισμα δεν έχει περάσει», γράφει η εβδομαδιαία εφημερίδα Die Zeit, αναφερόμενη στις αποφάσεις της έκτακτης Συνόδου Κορυφής των «17» της ευρωζώνης, που έλαβε χώρα την περασμένη Παρασκευή.

«Αν ήθελε κανείς να αποδώσει τον πραγματικό χαρακτήρα της Συνόδου των Βρυξελλών, **θα έπρεπε να δείξει αλυσοδεμένους τους Ευρωπαίους ηγέτες.** Για παράδειγμα: τον Μ. Κιβινιέμι από τη Φιλανδία, όπου το κόμμα των ευρωσκεπτικιστών “Αληθινοί Φιλανδοί” ενισχύεται στις δημοσκοπήσεις και θα μπορούσε να νικήσει στις εκλογές της 17ης Απριλίου... Ή τον Γιώργο Παπανδρέου από την Ελλάδα, που θέλει να εξυγιάνει τα δημοσιονομικά της χώρας του, αλλά δεν προχωρεί, επειδή οι απεργίες παραλύουν την οικονομία και σχεδόν κανείς δεν πληρώνει φόρους. Ή την Α. Μέρκελ, που πρέπει να τρέμει για την πλειοψηφία της στη Βουλή λόγω των παραχωρήσεων στους δυσπραγούντες Ευρωπαίους εταίρους, αφού οι βουλευτές των φιλελεύθερων θέλουν σήμερα κιόλας να σταματήσουν τη χρηματοδοτική βοήθεια», αναφέρει χαρακτηριστικά η εφημερίδα.

Όπως σημειώνει το δημοσίευμα, από την εξαγγελθείσα «ευρεία μεταρρύθμιση» της ΟΝΕ, που επρόκειτο να δρομολογηθεί το Σαββατοκύριακο, προέκυψε μια **«μεταρρυθμισούλα»**. Αυτό πιθανώς να «καλμάρει» τους παραδοσιακούς, που παραμονές της Συνόδου εξέφραζαν φόβους για προδοσία των γερμανικών συμφερόντων στις Βρυξέλλες. Άλλο ζήτημα βέβαια, αν αυτό καθησυχάζει και τις χρηματαγορές και αν το ευρώ στηρίζεται έτσι πλέον σε ασφαλή θεμέλια...

Το ερώτημα γύρω από το οποίο περιστρέφεται στην ουσία η συζήτηση για τη μεταρρύθμιση του κοινού νομίσματος είναι: **Πόση αλληλεγγύη χρειάζεται το ευρώ;** Στις Βρυξέλλες πολλοί ελπίζουν να αποφύγουν να απαντήσουν. Ποντάρουν στο ότι η Ευρώπη θα βρει κάποιο κόλπο να γλιτώσει, γράφει η εφημερίδα και συνεχίζει: Προς τούτο θα πρέπει να αντιστραφούν οι σχέσεις στην ΟΝΕ. Τα κράτη του Νότου θα πρέπει να εξυγιάνουν την οικονομία τους και να αυξήσουν τις εξαγωγές τους. Έτσι, θα μπορούσαν να ξεπληρώσουν κάποτε τα χρέη τους. Τα κράτη του Βορρά θα πρέπει να αυξήσουν την εσωτερική τους ζήτηση και να κάνουν υπομονή μέχρι να έλθει η ώρα της αποπληρωμής.

Ένα τέτοιο σενάριο είναι λογικό. Η ισπανική κυβέρνηση αναδομεί τον σαθρό τραπεζικό τομέα, η ιρλανδική οικονομία αυξάνει την ανταγωνιστικότητά της. Αλλά είναι και πιθανό; **Στην Ελλάδα το χρέος συνεχώς αυξάνεται παρά τα μέτρα λιτότητας.** Σχεδόν σε καθημερινή βάση οι οίκοι αξιολόγησης υποβαθμίζουν τη χώρα. «Πολύ φιλόδοξα» και «ενέχοντα τεράστιους κινδύνους εφαρμογής» είναι τα μέτρα, που πρέπει να λάβουν οι Έλληνες, για να σταθεροποιήσουν το χρέος τους – γράφουν οι αξιολογητές της Moody's.

Ήδη στην Ελλάδα διαμορφώνεται ένα νέο κίνημα διαμαρτυρίας. Τα μέλη του χρησιμοποιούν τα μέσα μαζικής μεταφοράς χωρίς να πληρώνουν εισιτήριο. Κι ενώ οι Γερμανοί πολίτες χάνουν τη διάθεσή τους να βοηθήσουν, στην Ιρλανδία μεγαλώνει η κριτική για τα μέτρα που επιβάλλει το Βερολίνο.

Τα προγράμματα βοήθειας υποτίθεται ότι θα ένωναν την ΕΕ. Προς

το παρόν τη διχάζουν..., καταλήγει το δημοσίευμα.

(Πηγή: [tvxs](#))

Φωτό:Wikimedia